

Les eleccions se celebraran de l'1 d'octubre al 15 de desembre

Pre-avís: trencament de la unitat sindical

La característica d'aquestes eleccions havia de ser la unitat sindical però aquesta unitat s'ha vist afeblida pel fet que el sindicat CCOO s'ha avançat a UGT a l'hora de presentar els pre-avisos en les més de 200.000 empreses arreu de l'estat.

El matrimoni CCOO-UGT, en perill.

RAFA GIL

La decisió de la comissió executiva de la UGT de dur CCOO als tribunals pel fet d'haver presentat el pre-avís a més de 200.000 empreses de tot l'estat per a la convocatòria d'eleccions sindicals quan encara no han estat convocades oficialment, és, per ara, l'últim dels fets que estan endarrerint les que potser seran les últimes eleccions sindicals.

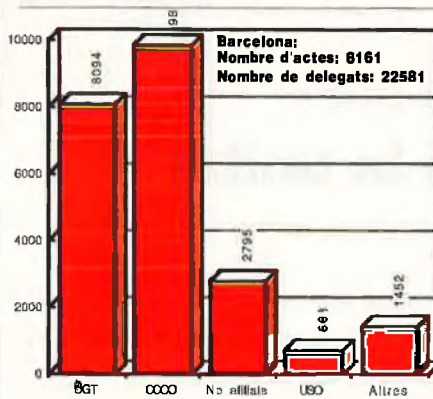
Les eleccions de delegats sindicals s'hauran de celebrar de l'1 d'octubre al 15 de desembre d'aquest any. Qui fins ara re-

gula el procés electoral és el Centre de Mediació, Arbitratge i Conciliació (CEMAC). És a aquest centre a qui CCOO ha presentat els pre-avisos i unes llistes amb el nom de totes les empreses ordenades per sectors amb les dades d'inici del procés electoral en cada empresa. Aquestes llistes s'han fet a partir del cens d'empreses de la Seguretat Social. Però aquest cens no està actualitzat, fet que ha estat criticat per la resta de sindicats.

Al marge d'això, però, el sol fet de la presentació del pre-avís ha significat la ruptura d'unitat sindical entre CCOO i

UGT, fet que, precisament, caracteritzava aquestes eleccions.

Per a Àngel Jiménez, secretari d'Acció Sindical d'UGT a Catalunya, "plantejar el tema que el pre-avís és una garantia que en tots els centres es podran fer eleccions no és cert perquè (CCOO) controla tot el procés electoral". Per la seva banda el Secretari d'Acció Sindical de CGT-Catalunya, Antoni Bernal, "el pre-avís dona la possibilitat de tenir, a dos o tres mesos vista, totes les llistes de les empreses, quan s'inicia el procés en cadascuna d'elles, tot i que les llistes no estan actualit-

zades". El President territorial de Catalunya del CSIF, Joaquín Hidalgo, es queixa que "no tots els sindicats sortim amb les mateixes condicions". Finalment, la raó exposada per CCOO per a explicar el fet de la presentació del pre-avis ha estat "garantir un model sindical que pensem que és el correcte", explica Alfons Llaurador, responsable d'organització de la CONC.

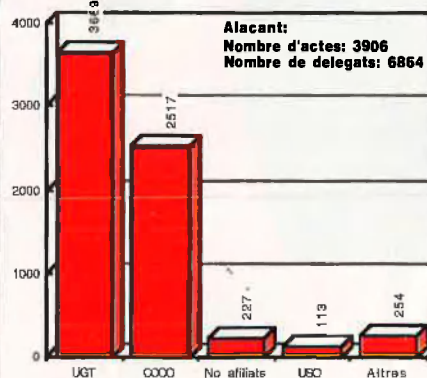
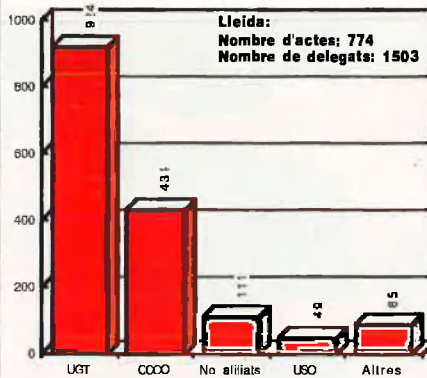
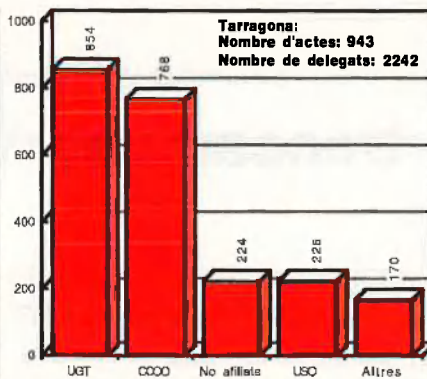
És en el model sindical on les dues centrals majoritàries difereixen. Si bé UGT, en el seu últim congrés, va plantejar que aquestes fossin les darreres eleccions sindicals i, per tant, els comitès d'empresa deixarien d'existir, CCOO planteja un model mixt: d'una banda les seccions sindicals en les empreses, "però també ha d'existir el comitè que, entre altres, és una tradició històrica en aquest país i cal preservar-la".

CANVI DEL SISTEMA D'ELECCIONS

Tot plegat ha dut a plantejar un canvi en el sistema d'eleccions sindicals, una cursa electoral que s'ha polititzat més del compte.

UGT ha proposat a la Comissió Nacional d'Eleccions Sindicals (CNES) i al govern central que modifiquin la normativa electoral. Una vegada canviada la normativa, la CNES fixaria el període electoral per tal de mesurar la representativitat sindical i institucional que estableix l'Estatut dels Treballadors i la Llei Orgànica de Llibertat Sindical.

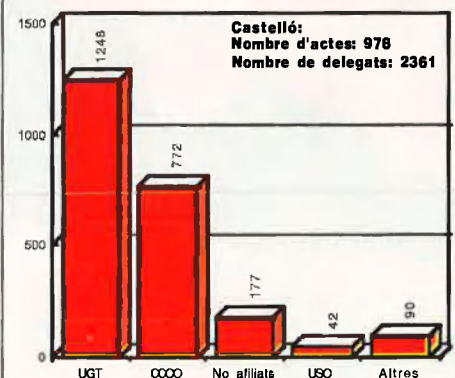
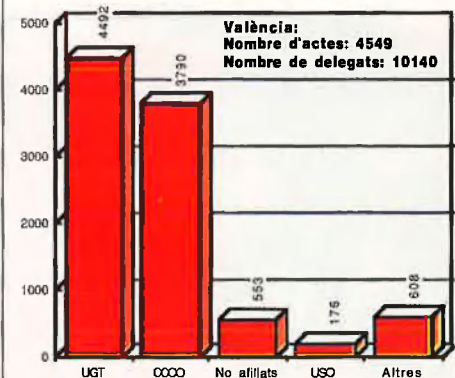
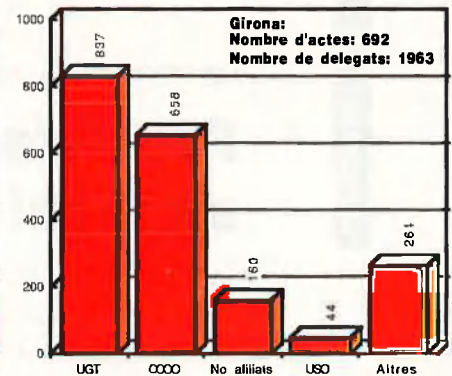
La CGT coincideix, encara que amb diferències, amb el plantejament de la UGT, ja que "mesurar la representativitat d'un sindicat en el marge de tres mesos és insuficient. Cal que hi haja altres sistemes". De la seva banda, Julián Hidalgo, del CSIF, afirma que "s'hauria d'arribar a un acord entre tots els sindicats implicats i no fer-les només amb un mes i mig sinó donar més marge de temps contràriament es beneficia les grans centrals sindicals ja que tenen més mitjans econòmics i hu-

mans".

Una altra central sindical que creu que s'ha de variar el sistema electoral és USO. Francesc Ramos, secretari de Formació d'aquest sindicat, planteja que "la lògica real de mesura és l'afiliació. El problema és el grau de serietat dels sindicats. Per això hi hauria d'haver un element de transparència. Ara bé, qui ha de certificar, controlar i donar per bones les eleccions ha de ser un estament judicial. Els sindicats no hem de fer el control de les eleccions".

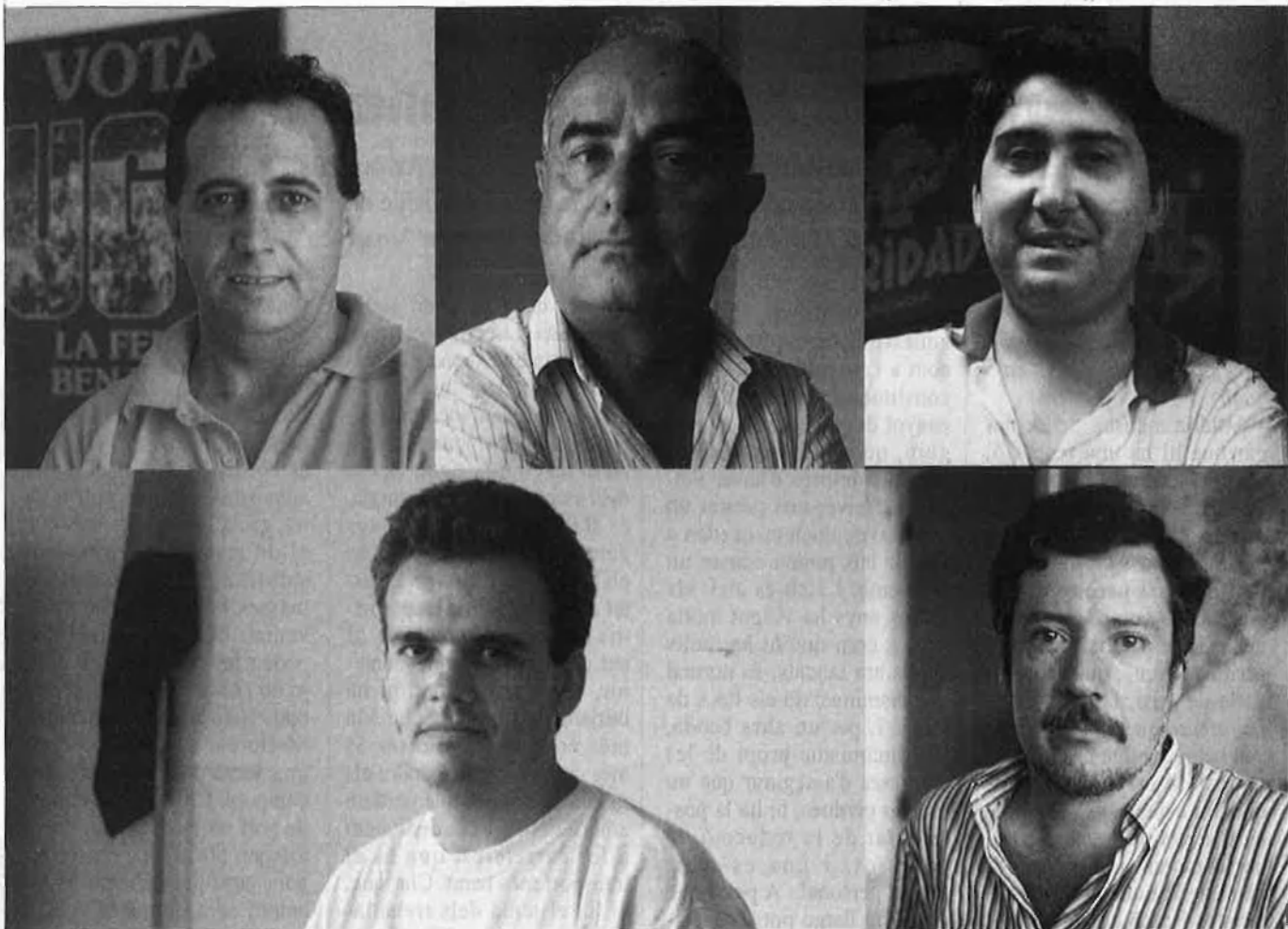
En canvi, per a CCOO, s'han de seguir celebrant eleccions. El millor seria, segons Llaurador, "fer eleccions i al cap d'uns anys establir el còmput per valorar-ne la representació. Un sindicat no es pot legitimar ell mateix" per la qual cosa l'element de l'afiliació no seria el més adient.

OBJECTIU: AUGMENTAR EL NOMBRE DE DELEGATS

Davant la poca afiliació dels treballadors de l'estat espanyol en centrals sindicals, quan és l'hora de celebrar eleccions tots els sindicats tenen com a objectiu créixer en representativitat. Uns per aconseguir el mínim del 10% de representativitat necessari per tal de poder formar part de les negociacions col·lectives i els altres per esgarrapar delegats d'altres centrals.

Així, el secretari de la Unió Provincial de València de la UGT, Aureli Santfín, afirma que davant de les pròximes eleccions l'objectiu és "superar o mantenir els resultats del 1986 i endinsar-se en aquelles empreses que, des d'aquell any, no tenen representació sindical i que conformen el 60% d'aquestes". Per aconseguir

Ángel Jiménez, Julián Hidalgo, Francesc Ramos, Antonio Bernal i Alfons Llauradó.

DOMENEC UMBERT

aquest objectiu l'estratègia consisteix a "visitar els treballadors, posar-nos en contacte amb ells, preferentment a partir dels afiliats i convèncer-los de la necessitat que tenen de presentar-se per UGT".

Per al secretari de Comunicació de la CGT al País Valencià, M.A. Ferris, el sindicat pretén que el seu programa "arribi al major nombre d'empreses possibles i fer arribar als treballadors el nostre model sindical. Sota el no reconeixement de les sigles històriques, la CGT juga amb l'ofertament d'un "model sindical diferenciat" que té com a clau "la defensa d'un sindicalisme de base, un sindicalisme que no pacta ni negocia al marge de les assemblees".

CCOO del País Valencià centrarà la seva estratègia a "endinsar-se en la petita i mitjana empresa", segons Reinaldo Simón, secretari d'organització i finances. Al sector públic Simón pensa que "la superioritat de la CSIF no es repetirà perquè no es dóna el mateix marc de condicions, basat en un canvi de l'acció sindical". A més, comenta, "estem constatant un creixement fort de les federacions de l'àrea

pública".

Per la seva banda, el sindicat anarquista CNT promourà, segons el seu secretari general al País Valencià, Vicent Vilanova, "l'abstenció total, no sols en aquestes eleccions sinó per a totes les successives" ja que "les eleccions són un acord entre la patronal, el govern i els sindicats majoritaris, que es produeix al marge dels treballadors".

El sindicat independent de funcionaris, CSIF, que es presenta a les eleccions en confederació amb altres sindicats independents, té com a objectiu principal "la funció pública, que és on més treballarem, i dins del privat entrarem en els sectors més importants com ensenyament i sanitat".

L'estratègia a seguir per part d'USO és sectoritzar els objectius, és a dir, fer-se forts en aquells sectors en els quals tenen una bona representativitat (com són l'ensenyament privat, vigilància, químic o el sector de serveis) i això fer-ho servir de catapulta per a entrar en altres sectors.

UGT-Catalunya té com a objectiu endinsar-se en la petita i mitjana empresa,

"que és on no hi ha moviment sindical ni acció sindical" i, a més, hi ha molt d'espai a conquerir ja que l'any 1986, a la província de Barcelona, es van elegir tant sols el 45 per cent dels delegats que tenien possibilitat de ser elegits.

El principal problema que vol afrontar la CGT és el canvi de sigles. Una vegada superat això i havent adoptat una nova entitat jurídica, Alfons Bernal indica que "intentarem desenvolupar campanyes concretes i selectives centrant-nos en la gran empresa, que és on el nostre sindicat té més facilitats de penetració".

Alfons Llauradó diu que CCOO se centrarà més en la petita i mitjana empresa perquè "en la majoria de les grans empreses ja hi ha comitès, que són els qui, de fet, porten el procés electoral". Ara bé, hi ha sectors com el de "l'hostaleria o la construcció en els quals hi haurà més dificultats per a fer eleccions perquè els treballadors estan en una situació més insegura, donats els alts nivells d'eventualitat".

Daniel Hermosilla i
Silvia Monfort.